

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200669
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8615200669.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu Y. P., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX N. XX, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 831 02 Bratislava, IČO: 35 807 597, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 444,87 eura s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 444,87 eura s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.2.2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 26,50 eura na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 444,87 eura s prísl.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o úvere č. 4281311 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 15.1.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcovi zo strany žalovaného v sume 232,36 eura. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 205,80 eura označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazal žalobca zaplatiť v 11 mesačných splátkach, počnúc dňom 12.2.2007. Žalobca použil poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 99,74 %. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) § 2 písm. a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných

2

5C/30/2015

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, § 4 ods. 2 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z citovaného znenia zákona vyplýva, že pre absenciu ročnej percentuálnej miere nákladov mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky v sume 232,36 eura a nemal tak nárok na žiadne úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Žalobca uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradil na jeho účet sumu 677,23 eura, tzn. o 444,87 eura viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 444,87 eura tak došlo

v zmysle § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že zmluva sa uzatvorila v zmysle § 497 a násl. Obchodného zákonníka, a preto ju nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Ide o fakultatívny prvok, ktorý si môžu strany dohodnúť. Rovnako nie je podstatnou náležitosťou RPMN, na ktoré poukazuje žalobca.

4. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o úvere č. 4281311 zo dňa 15.1.2007, výpisom splátok, výzvou žalobcu zo dňa 3.2.2015.

5. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

8. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

3

5C/30/2015

10. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah. Na jednej strane vystupoval žalovaný ako dodávateľ, teda silnejšia zmluvná strana, pričom používal formulárové zmluvy a konal v rámci svojho predmetu činnosti. Na druhej strane bol spotrebiteľ, teda žalobca, ktorý zobral predmetný úver na vlastné súkromné účely, teda vystupoval ako spotrebiteľ. V predmetnej zmluve vystupoval pod rodným číslom, teda nie ako podnikateľ pod IČO-m. Táto zmluva neobsahovala obligatórny údaj o RPMN, a preto súd považoval túto zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom k uvedenému došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, pretože tento mal nárok iba na zaplatenie istiny v sume 232,36 eura. Žalobca uhradil na účet žalovaného sumu 677,23 eura. Bezdôvodné obohatenie je v sume 444,87 eura (677,23 eura - 232,36 eura). Žalovaný túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatil. Z uvedených dôvodov, súd čo sa týka istiny, žalobe vyhovel.

11. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 10.2.2015 do zaplataenia. Žalobca požiadal o plnenie žalovaného listom zo dňa 3.2.2015, v ktorom ho vyzval na plnenie do 9.2.2015. Žalovaný svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatil, a preto je od nasledujúceho dňa, t. j. 10.2.2015 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky, žalobe vyhovel.

14. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

15. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne premlčania je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1960/1999 zo dňa 26.9.2001, kde v tomto rozsudku najvyšší súd uviedol, že pokiaľ strana vznesie námietku premlčania, má to doložiť dôkazmi a jasne odôvodniť, kedy začala plynúť premlčacia doba, kedy skončila a čo spôsobilo jej vznik a skončenie. Súd je toho názoru, že táto námietka premlčania žalovaného je vznesená nesprávne, pretože žalovaný neodôvodnil, kedy mala začať plynúť premlčacia doba, kedy skončilo jej uplynutie a čo spôsobilo vznik a skončenie premlčania.

17. Pokiaľ ide o premlčanie ohľadne objektívnej trojročnej premlčacej doby, súd dospel k záveru, že na tento prípad sa má vzťahovať objektívna 10 - ročná premlčacia doba, pretože v čase poskytnutia úveru bol žalovaný na slovenskom trhu v tejto oblasti

4

5C/30/2015

poskytovania úverov už 6 - 7 rokov, teda po celý čas jeho podnikania bol platný a účinný zákon, ktorý vyžadoval, aby zmluvy obsahovali údaj o RPMN, pričom po celý čas neuvedenie tohto údaju spôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Takéto konanie žalovaného, kedy naďalej poskytoval predmetné úvery na základe formulárových zmlúv nemožno považovať za iné ako úmyselné získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na konštantnú judikatúru súdov či už Krajského súdu v Prešove, alebo Krajského súdu v Košiciach. Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/89/2011 potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník, kde konkrétne v tomto prípade bol ako žalovaný POHOTOVOŠŤ, pričom ako krajský súd a aj okresný súd konštatoval konanie žalovaného za úmyselné, teda mala sa aplikovať objektívna 10 - ročná premlčacia doba. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/89/2011, 8Co/173/2015, 7Co/84/2011, 3Co/178/2013 a rozsudok Okresného súdu Košice II. sp. zn. 18C/23/2014.

18. Pokiaľ ide o subjektívnu dvojročnú premlčaciu dobu je potrebné uviesť, že žalobca ako právne neznalá osoba sa nemal ako dozvedieť, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov a že na jeho úkor sa žalovaný bezdôvodne obohacuje. Túto informáciu sa reálne dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom, kedy mu zároveň udelil plnomocenstvo na právne zastupovanie, čo bolo dňa 27.12.2014. Od nasledujúceho dňa, t. j. 28.12.2014 začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 28.12.2016. Žaloba bola podaná na súd dňa 16.2.2015. Je zrejmé, že v danom prípade nedošlo k uplynutiu subjektívnej dvojročnej premlčacej doby.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. V konaní mal plný úspech žalobca, ktorý si uplatnil ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od súdneho poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh po zaokrúhlení v sume 26,50 eura, t. j. 6 % zo sumy 444,87 eura (položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona) na účet Slovenskej pošty, a.s. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

5

5C/30/2015

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.

233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 26. mája 2017